

Podzimní noc

Totální nasazení

Podzimní noc mlhavá
smutek v duši roztává.
Mrak zahalil úplněk
jako moji mysl vztek.
Marnost, pláč a zoufalství,
co bude dál? Kdo to ví?
Zde je rada bezcenná
má víra je zlomená.

Podzimní noc mrazivá,
úplněk se nedívá
na bolavý zklamání,
kdo šílence zachrání?
Kdo mě k zemi dobiže?
Naděje už nežije.
Bludný kruh se zavírá
a všechno krásný umírá.

Slepá nebo s páskou na očích
má v rukou loutku bezbrannou.
Předstírá radost, štěstí, smích,
krutě tě zkouší svojí hrou.
Chvilí se vydá napospas,
rozpálí touhu skrývanou,
a vzápětí ti srazí vaz...

Podzimní noc sychravá,
úplněk se vyptává
zbytků mého vědomí,
zda mou bdělost nezlomí.
Navěky jsou pohřbeny
života stromu kořeny.
S rozkvetlou korunou
zahalí se brzy tmou.